

25 lipca

- wspomnienie dobrowolne św. Jakuba Starszego, Apostoła**
– **patrona hospicjów i szpitali, aptekarzy i farmaceutów,**
wzywanego w przypadku reumatyzmu

Św. Jakub Większy jest tym, który jest wymieniany w spisie Apostołów wcześniej - był powołany przez Jezusa, razem ze swym bratem Janem, jako jeden z Jego pierwszych uczniów (Mt 4, 21-22): święci Mateusz i Łukasz wymieniają go na trzecim miejscu, a święty Marek na drugim. Jakub i jego brat Jan byli synami Zebedeusza. Byli rybakami i mieszkali nad jeziorem Tyberiadzkim. Ewangelie nie wymieniają bliżej miejscowości. Być może pochodzili z Betsaidy, podobnie jak święci Piotr, Andrzej i Filip (J 1, 44), gdyż spotykamy ich razem przy połowach. Św. Łukasz zdaje się to wprost narzucać, kiedy pisze, że Jan i Jakub "byli współnikami Szymona - Piotra" (Łk 5, 10). Matką Jana i Jakuba była Salome, która należała do najwierniejszych towarzyszek wędrówek Chrystusa Pana (Mk 15, 40; Mt 27, 56).

Jakub został zapewne powołany do grona uczniów Chrystusa już nad rzeką Jordan. Tam bowiem spotykamy jego brata, Jana (J 1, 37). Po raz drugi jednak Pan Jezus wezwał go w czasie połowu ryb. Wspomina o tym św. Łukasz (Łk 5, 1-11), dodając nowy szczegół - że było to po pierwszym cudownym połowie ryb.

Jakub należał do uprzywilejowanych uczniów Pana Jezusa, którzy byli świadkami wskrzeszenia córki Jaira (Mk 5, 37; Łk 8, 51), przemienienia na górze Tabor (Mt 17, 1nn; Mk 9, 1; Łk 9, 28) oraz modlitwy w Ogrójcu

(Mt 26, 37). Żywe usposobienie Jakuba i Jana sprawiło, że Jezus nazwał ich "synami gromu" (Mk 3, 17). Chcieli bowiem, aby piorun spadł na pewne miasto w Samarii, które nie chciało przyjąć Pana Jezusa z Jego uczniami (Łk 9, 55-56). Jakub był wśród uczniów, którzy pytali Pana Jezusa na osobności, kiedy będzie koniec świata (Mk 13, 3-4). Wreszcie był on świadkiem drugiego, także cudownego połowu ryb, kiedy Chrystus ustanowił Piotra głową i pasterzem swojej owczarni (J 21, 2). Ewangelie wspominają o Jakubie Starszym na 18 miejscach, co łącznie obejmuje 31 wierszy. W porównaniu do innych Apostołów - jest to bardzo dużo.

Dzieje Apostolskie wspominają o św. Jakubie dwa razy: kiedy wymieniają go na liście Apostołów (Dz 1, 13) oraz przy wzmiance o jego męczeńskiej śmierci. Z tej okazji św. Łukasz tak pisze: "W tym samym czasie Herod zaczął prześladować niektórych członków Kościoła. Ściął mieczem Jakuba, brata Jana..." (Dz 12, 1-2). Jakuba stracono w 44 r. bez procesu - zapewne po to, aby nie przypominać ludowi procesu Chrystusa i nie narazić się na jakieś nieprzewidziane reakcje. Było to więc posunięcie taktyczne. Dlatego także zapewne nie kamieniowano św. Jakuba, ale ścięto go w więzieniu. Wiemy, że Jakub został pierwszym biskupem Jerozolimy. Euzebiusz z Cezarei, pierwszy historyk Kościoła (w. IV), pisze, że św. Jakub ucałował swojego kata, czym tak dalece go wzruszył, że sam kat także wyznał Chrystusa i za to sam natychmiast poniósł śmierć męczeńską. Jakub był pierwszym wśród Apostołów, a drugim po św. Szczepanie, męczennikiem Kościoła (zgodnie z przepowiednią Chrystusa - Mk 10, 39).

W średniowieczu powstała legenda, że św. Jakub, zanim został biskupem Jerozolimy, udał się najpierw zaraz po Zesłaniu Ducha Świętego do Hiszpanii. Do dziś św. Jakub jest pierwszym patronem Hiszpanii i Portugalii.

Według tradycji, w VII wieku relikwie św. Jakuba miały zostać sprowadzone z Jerozolimy do Compostelli w Hiszpanii. Nazwa Compostella ma się wywodzić od łacińskich słów *Campus stellae* (Pole gwiazdy), bowiem relikwie Świętego, przywiezione najpierw do miasta Iria, zaginęły - dopiero w IX w. miał je odnaleźć biskup, prowadzony cudowną gwiazdą. Hiszpańska nazwa Santiago znaczy zaś po polsku "święty Jakub". Te dwie nazwy łączy się w jedno, stąd nazwa miasta brzmi dziś Santiago de Compostella. Do dziś znajduje się tam grób św. Jakuba. W wiekach średnich po Ziemi Świętej i Jerozolimie było to trzecie sanktuarium chrześcijaństwa. W katedrze genueńskiej oglądać można artystyczny relikwiarz ręki św. Jakuba, wystawiany na pokaz podczas

rzadkich okazji.

W ikonografii św. Jakub jest przedstawiany jako starzec o silnej budowie ciała w długiej tunice i w płaszczu lub jako pielgrzym w miękkim kapeluszu z szerokim rondem. Jego atrybutami są: bukłak, kij pielgrzyma, księga, miecz, muszla, torba, turban turecki, zwój.

Modlitwy:

Racz Panie lud Twój łaskawie strzec i uświęcać, aby wsparty pośrednictwem apostoła Twojego Jakuba, postępkami swoimi Tobie się podobał i w swobodzie ducha Ci służył. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi, po wszystkie wieki wieków. Amen.

Święty Jakubie, Patronie nasz, Twojej się opiece w szczególny sposób dzisiaj polecam i proszę Cię, abyś mnie i moich bliskich swoim wstawiennictwem przed Bogiem wspierał i ratował we wszystkich potrzebach naszych.

Proszę Cię, wyjednaj mi łaskę wiernego naśladowania cnót Twoich.

Spraw to o drogi Patronie, abym Bogu dochował wierności pośród wszelkich przygód tego życia i zasłużył sobie na łaskę szczęśliwej śmierci. Amen.

Litania do św. Jakuba Starszego Apostoła

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison,

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas,

Ojcze, z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, Królowo Apostołów, módl się za nami.

Królowo Męczenników, módl się za nami.

Święty Jakubie Apostole, módl się za nami.

Synu Zebedeusza, módl się za nami.

Bracie świętego Jana Apostoła, módl się za nami.

Gotowy na wezwanie Pana, módl się za nami.

Powołany przez Jezusa na ucznia, módl się za nami.

Wybrany Apostołem, módl się za nami.

Opuszczający wszystko dla Jezusa, módl się za nami.
Synu gromu, módl się za nami.
Uprzywilejowany przez swego Mistrza, módl się za nami.
Świadku wskrzeszenia córki Jaira, módl się za nami.
Urzeczony dwukrotnym cudownym połowem ryb, módl się za nami.
Obecny przy Przemienieniu Pańskim, módl się za nami.
Towarzyszający Jezusowi w Ogrójcu, módl się za nami.
Świadku męki i śmierci Jezusa, módl się za nami.
Wierny Chrystusowi aż do końca, módl się za nami.
Prześladowany dla Jezusa, módl się za nami.
Głowo Kościoła Jerozolimskiego, módl się za nami.
Jaśniejący wiarą i pobożnością, módl się za nami.
Przyjacielu Chrystusa, módl się za nami.
Znoszący wzgardę i poniżenie, módl się za nami.
Doskonały w ubóstwie, módl się za nami.
Przykładzie gorliwości apostoelskiej, módl się za nami.
Niestrudzony pielgrzymie, módl się za nami.
Opiekunie wdów i sierot, módl się za nami.
Pełen miłości bliźniego, módl się za nami.
Przebaczający swemu zdrajcy i katowi, módl się za nami.
Pozyskujący go dla Chrystusa, módl się za nami.
Ścięty mieczem za wiarę, módl się za nami.
Pierwszy męczenniku wśród apostołów, módl się za nami.
Wspierający rycerzy w walce z wrogami, módl się za nami.
Patronie zakonu rycerskiego, módl się za nami.
Opiekunie pielgrzymów, módl się za nami.
Dzielny nasz obrońco w walce ze złym duchem, módl się za nami.
Niezawodny nasz Patronie przed Bogiem, módl się za nami.
Patronie Portugalii i Hiszpanii, módl się za nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzech świata, przepuść nam Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzech świata, wysłuchaj nas Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzech świata, zmiłuj się nad nami.